

Nagovor maturantom

Spoštovani letošnji in lanski maturanti ter maturantke Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina!

Z današnjim dogodkom se slovesno poslavljamo od letošnje in lanske generacije maturantov. Čeprav tokrat v nekoliko drugačnih okoliščinah, se nam zdi prav, da tako pomembni mejniki v življenju mladega človeka ne ostanejo neopaženi.

Zdi se kot včeraj, ko ste prestopili prag ne le naše šole, temveč tudi pomembno življenjsko stopnico, ki vas je oblikovala v suverene ter smeje posameznike, kakršni ste danes. A življenja kazalci se vrtijo hitro, ne ozirajo se na naše želje ali potrebe. V tem pogosto vidimo slabost, želimo si, da bi se v trenutku ugodja in sreče čas ustavil. A če se na to ozremo z drugega zornega kota, vidimo, da je razvoj, tako posameznika kot družbe pogojen prav z neprestanim časovnim premikom. Slednji nas poganja naprej, spodbuja našo osebno

rast, misli, vrednote in cilji v nas vztrajno zorijo in z aktivno družbeno držo prinašajo spremembe tudi širše.

Ta razmislek o času se navezuje na še nekaj drugih mejnikov. Prvi je včerajšnja obeležitev priključitve Primorske k matični domovini, ki nas prek ozira v preteklost opominja, da moramo biti hvaležni za državo, v kateri živimo danes. Drugi mejnik pa je še bolj osebno. Srednja šola Veno Pilon Ajdovščina namreč prav letos praznuje 70-letnico obstoja. Ajdovska gimnazija ima korenine v povojni nižji gimnaziji, v šolskem letu 1951/52 pa je začela delovati tudi višja gimnazija. Šole, ki je leta 1971 dobila ime po ajdovskem rojaku, slikarju in grafiku Venu Pilonu, ni oblikoval zgolj gimnazijski program, temveč tudi številni drugi. Gradbena šola, program naravoslovno matematične tehnologije, tekstilni program in med zadnjimi, a zelo pomembnimi srednješolski strokovni program Predšolska

vzgoja. Prav vsaka izobraževalna smer je skozi čas zaznamovala našo današnjo podobo. A bistvo naše šole niso programi, temveč vi, drage nekdanje dijakinje in dijaki. Čisto vsak izmed vas je postavil kamenček v mozaik Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina.

Zdaj je prišel čas slovesa. Pred vami se odpirajo nova vrata, stopali boste po še neznanih stopnicah do svojih ciljev. Naj vam bodo ob tem v oporo znanje in veščine, ki ste jih usvojili za in izven naših šolskih zidov. Vedno stopajte po poti srčnosti in vedoželjnosti, ustvarjalnost pa naj na vsakem koraku lepša in osmišlja vaš obstoj. Na svoji poti bodite vztrajni, zagnani, vedno znova iščite poti k novim spoznanjem. Ob tem pa ne pozabite, da ste zametke svojih uspehov kalili tudi v skupnosti pilonovcev. Srečno!

Ravnatelj Andrej Rutar,
prof.

Prvi šolski dan – Sprejem prvošolcev

V sredo, 1. septembra, smo dijaki, dijakinje, učenci ter učenke zopet sedli v šolske klopi. Ponovno smo se srečali s svojimi sošolci in profesorji ter izmenjali kar nekaj lepih besed. Na Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina se nam je na gimnazijskem programu pridružilo tudi 27 dijakov in dijakinj prvega letnika. Gotovo vznemirjeni in malo nervozni, vendar z dvignjeno glavo, so

pogumno zakorakali ne le v novo šolsko leto, vendar tudi v novo šolo, med nove in neznanne sošolce ter profesorje. Ker se četrti letniki še vedno dobro spominjamo, kakšni občutki so nas navdajali, ko smo pred tremi leti tudi sami naredili tako velik korak, smo prvošolcem pripravili topel sprejem, da bo njihov začetek šolanja na naši šoli čim lepši. Najprej smo jim 4. a in 4. b zaželeli lepo

dobrodošlico in jim namenili nekaj spodbudnih besed. Sledila je igra imen, pri kateri so se dijaki v tišini morali razvrstiti po abecedi, glede na prvo črko svojega imena. Ko smo jih četrti letniki opazovali med razvrščanjem, smo opazili, da je na našo šolo prišel razred, ki si med seboj pomaga, tudi če se še ne poznajo najbolje, sodeluje in zelo dobro rešuje izzive na svoji poti. Nato smo vsakemu dijaku izročili mafin, v katerem je bila zastavica z njihovim imenom in imenom enega ali dveh dijakov iz četrtega letnika, na katerega se lahko obrnejo s kakršnim koli vprašanjem ali prošnjo. Podarili smo jim

Ob upokojitvi

Z letošnjim šolskim letom je odšla v pokoj dolgoletna profesorica slovenščine, gospa Bruna Vuga.

Sodelavki Brunni, ki stoji na pragu novega življenjskega obdobja.

Tako velika je tema in vsi prostori sami in zimski veter plahuta nad temnimi vodami.

Počasi noč se razdeli in iz neznatne rane se prvo jutro naredi in kopni dan nastane.

Stopi se trdoživi hlad in duh ledino orje in je potrata in pomlad in reke grejo v morje.

Hoja divjadi in zveri beži v rdeče zarje in tiha jelša koprni v šentjanževe viharje.

Pohlevno vije se bršljan med sviti in večeri in svet je velik in prostran in narejen po meri.
(Kajetan Kovič, Genesis)

Draga Bruna!

Poklicna pot, ki jo danes zaključujete, je bila za Vas po-

slanstvo. Vašo predanost, ljubezen in odgovornost do pedagoškega dela, posebej pa do materinščine, smo čutili Vaši dijaki in sodelavci.

Sodelavke iz aktiva smo Vam zaupale in zato pri Vas pogosto iskale »zadnjo besedo«, tako v strokovnih debatah in zagatah kot tudi v povsem človeških pogovorih o bolj ali manj vsakdanjih temah.

Pogrešale bomo Vašo odločno besedo, premišljene nasvete, zadržane pomisleke, iskrene pohvale in pristno navdušenje, marsičesa pa smo se od vas tudi naučile. Učitelj mora biti zgled, ste dejali in z dejanji potrjevali svoje besede. Verjame mo, da bo naše nadaljnje delo vsaj tako dobro ali morebiti še boljše tudi po Vaši zaslugi.

In tudi pred Vami, draga Bruna, so novi izzivi, čeprav se morda zdi, da svet, ki Vam ostaja, že poznate, saj ste ga gradili vzporedno in pogosto prepletate s poklicnim.

Zdaj je čas, da si ga uredite po svoji meri in ga v polnosti zaživite.

Vse dobro Vam želimo.

Sodelavke iz aktiva učiteljic slovenščine

tudi majhne paketke z vsemi nujnimi potrebščinami, kot so svinčnik, kemični svinčnik, radirka in blokec, ter bandano in broško, ki ju bodo prvih nekaj dni nosili, da jih bodo ostali dijaki prepoznali. Zatem je bilo na vrsti pevsko tekmovanje

oziroma tekmovanje v glasnosti, v katerem so glavni favoriti, 4. b, pričakovano zmagali. Na koncu smo prvošolce pogostili še zokusnimi čokoladnimi palačinkami in prvi šolski dan je bil zaključen.

Lara Likar, 4. b

Pogum

Pogum je razpreti krila in poleteti v širni svet. Tako kot ste vi pred štirimi leti pogumno razprli svoje takrat drobne in krhke peruti, storite to tudi sedaj. Obogateni z dragocenimi izkušnjami srednješolskih dni se odrinite, poletite in objemite svojo usodo.

Pogum je upati si pasti, a se ponovno dvigniti. Četudi boleč in krivičen lahko padec prinese nova spoznanja. Le dovoliti si morate na morebitna razočaranja pogledati z drugega zornega kota.

A pogum je včasih tudi priznati poraz ter tako sprejeti svojo krhkost. Za vsako ceno pa ne gre.

Pogum je verjeti, a ne imeti dokaza. Četudi pretekla štiri leta niso bila vedno prijazna in četudi je tu pa tam kaka solza spolzela po licu, ste vendarle verjeli, da boste zmogli, da boste uspeli. Ohranite držo zmagovalcev tudi v prihodnje.

Pogum je »oprosti«, a včasih tudi »hvala«. Ker iskrena beseda posameznika zapiše v večnost. Trudite se za dobre medsebojne odnose in tako ustvarjajte družbo, v kateri bodo sanje postale resničnost ter bo našim in vašim znanjem vredno živeti.

Pogum je življenju reči »da«, a ko pride čas slovesa »dopolnjeno je«. Danes se sicer uradno poslavljamo, a ker verjamem, da smo v vas zasejali srž vedoželjnosti, srčnosti in poguma, me misel na jutrišnji dan ne pušča prazne in brezbrizne.

Pogum je vztrajati v svojem, ko ti svet pravi, kako neumen si, ker se ne ukalupiš. Zato odkrijte in se utrdite v svojem pravem jazu. Presejte in premislite, preden vzamete za svoje. Sedaj to in še več od vas pričakuje življenje.

Pogum je sprejeti svojo usodo, pa naj bo še tako težka ali drugačna od drugih. Kajti ta usoda je vaša, vam pripisana z namenom. Sprejmite jo in oplemenitili boste svet.

Pogum je tako norost kot kolo razvoja.

Dragi dijaki!

Da bi v življenje zakorakali noro pogumno, da bi ga znali živeti, užiti in spreminjati na bolje.

**mag. Melita Lemut Bajec
v imenu razredničark
letošnje in lanske generacije
maturantov**

Športni tabor Bohinj 2021

V sredo, 8. septembra 2021, smo se že na vse zgodaj odpravili na avtobusno postajo, kjer smo vstopili na avtobus za Novo Gorico. Od tam smo šli na železniško postajo in se z vlakom popeljali do Bohinjske Bistrice. Oddali smo prtljago in se odpravili na dve urni pohod do hostla pod Voglom. Vsi smo se počutili kot znanstveniki, ko smo drug drugega testirali. Tako smo se lahko mirne vesti odpravili na kosilo. Po kosilu smo se namestili v naše sobe in si privoščili krajši počitek pred športnimi aktivnostmi. Le izjeme so se mu izognile in odšle igrat pingpong.

Kasneje smo se razdelili v dve skupini skupaj z vodjama Blažem in Živo ter se podali v tekmovanje s kanuji. Sprva je premoč kazala Živina ekipa,

vendar je Blaževa ekipa na poti nazaj prevladala. Na plaži smo brez 'težav' kar v oblačilih skočili v prijetno hladno Bohinjsko jezero. Ko smo varno pripluli na obalo, je sledilo postavljanje večernega kresa. S skupnimi močmi nam je uspelo postaviti najlepši in najboljši kres v zgodovini športnih taborov SŠVP Ajdovščine. Zelo lačni smo se

odpravili na večerjo, kjer smo se najedli pašte. Po večerji smo se odpravili na druženje ob kresu, kjer smo prepevali pesmi, odigrali kakšno partijo briškole ter si kaj lepega povedali.

Zjutraj sta se profesorica Pavlina in Aljaž odpravila na tek okoli jezera, ki je dolg približno 12 km. Ko smo se ostali prebudili, so se začele težave, ki so nam kasneje poslabšale in tudi skrajšale našo dogodivščino. Kljub težavam smo se razdelili v skupine in se odpravili na kolesarjenje in plezanje, nekateri pa so se raje podružili pred hostlom. Tukaj se je naš tabor počasi zaključil in že rahlo speči smo se odpravili z vlakom do Nove Gorice.

**Kaja, Pia, Ana
4. letniki PV**

Certifikat kakovosti maturantki

Špela Pregelj

Naša maturantka, Špela Pregelj s Cola, je prejela geografsko označbo 'Idrijska čipka'. To je certifikat

kakovosti, ki v skladu s slovensko zakonodajo sporoča, da čipke s to oznako izpolnjujejo predpisana merila kulturne dediščine, da so izdelane v več tehnikah in z več elementi čipkarske šole v Idriji, na geografskem območju 'Dežele idrijske čipke', iz pretežno naravnih materialov ter izpolnjujejo zahteve o kakovosti.

In kaj Špeli pomeni priznanje?

»Prejem geografske označbe mi pomeni veliko, saj čipkarstvo in idrijska čipka predstavljata velik del mojega življenja. V čipkarsko šolo sem se vpisala pod sestrinim prigovarjanjem že v prvem

razredu in 'ta obrt' mi je kmalu prirasla k srcu. Razvila in izpilila sem ročne spretnosti in natančnost, vsakokratno

urjenje prstov pa mi je tudi pomembno pomagalo pri sproščanju in vzdrževanju koncentracije. Čipka obenem

predstavlja pomemben del naše kulturne dediščine, česar se v zadnjem času vse bolj zavedamo, zato tudi pridobiva na vrednosti in priznanju. Sama sem tako med srednjo šolo lahko ves čas uveljavljala status kulturnika, priznanja, ki sem jih med tem časom dobila, pa se mi upoštevajo tudi pri vpisih, npr. za študentski dom.«

Špela, čestitamo in se veselimo stvaritev izpod tvojih spretnih prstov!

Več informacij: <http://www.idrijskacipka.si/geografska-oznacba-certifikat>